

Nr 27.

Ankom till riksdagens kansli den 4 april 1916 kl. 1 e. m.

Utlåtande, angående tillfälligt tilläggsarvode åt förste deputeraden i riksgäldskontoret.

I en till bankoutskottet avlåten, den 2 december 1915 dagtecknad skrivelse hava fullmäktige i riksgäldskontoret hemställt, att utskottet ville föreslå riksdagen att besluta, *dels* att det särskilda arvodet åt förste deputeraden skulle höjas från nuvarande belopp (5,000 kronor) till 12,000 kronor för år, att utgå från och med månaden näst efter den, då riksdagen fattat beslut i ämnet, *dels ock* att § 9 första stycket och § 32 avdelning 4 mom a) i riksgäldskontorets reglemente skulle erhålla viss ändrad lydelse.

§ 9 1:sta stycket innehåller föreskrifter om första och andra deputeraderna ävensom angående fördelningen av dem gemensamt tillhörande göromål m. m. samt § 32 avdelning 4 mom. a) bestämmelser angående fullmäktiges arvoden.

Såsom skäl för berörda förslag hava fullmäktige i första rummet anført, att den fortgående utvecklingen av riksgäldskontorets verksamhet med hänsyn till göromålens såväl omfång som beskaffenhet ställde alltjämt ökade krav på fullmäktige och deputerade, samt att tillsynen över det sätt, varpå tjänstemännen fullgjorde sina åligganden, och övervakandet av kassarörelsen fordrade förste deputeradens närvaro i riksgäldskontoret under hela expeditionstiden. Endast därigenom kunde han förvärva ingående och fullständig kännedom om kontorets verksamhet samt tjänstemännens sätt att fullgöra sitt arbete, vartill komme, att även allmänheten hade rätt att fordra, att någon av deputerade vore att anträffa inom riksgäldskontoret.

Utskottet, som ansett sig icke böra tillstyrka fullmäktiges förslag, har i en den 14 mars 1916 till fullmäktige avlåten skrivelse anfört följande.

Till en början ville utskottet erinra, att, enligt vad fullmäktige tidigare i anledning av riksdagens revisorers uttalande angående riksgäldskontorets huvudbok för år 1914 m. m. meddelat, från och med nämnda års ingång åtskilliga förändringar vidtagits i uppställningen av omförmälda huvudbok, närmast betingade av vissa, av fullmäktige angivna omständigheter. Vidare hade i riksgäldskontoret upprättats ett för riksbokslutet avsett särskilt omslut av de i huvudboken ingående budgetmedlen och övriga statsmedel, men detta redovisningssätt vore att anse endast såsom ett övergångsstadium, som komme att upphöra i och med det att en fullständig omläggning av huvudbokens uppställning kunnat verkställas. Ett förslag till sådan omläggning hade ock i slutet av år 1915 utarbetats inom riksgäldskontoret i avsikt att kunna tillämpas redan vid upplägget av innevarande års huvudbok. Emellertid hade fullmäktige vid övervägande av denna fråga kommit till den uppfattningen, att densamma icke borde avgöras för sig utan att i samband därmed borde till prövning upptagas frågan om ändring av riksgäldskontorets bokföring i dess helhet; och hade fullmäktige i sådant syfte redan gjort framställning hos den s. k. bokföringskommittén med begäran om förslag i ämnet från kommittén.

Enligt vad av det anförda framginge, syntes alltså en omläggning av riksgäldskontorets bokföring sannolikt komma att genomföras inom en nära framtid och kunde i samband därmed riksgäldskontorets kassaförhållanden möjligen komma att i huvudsak överflyttas till riksbanken. Det syntes också vara antagligt, att arbetet inom kontoret med inlösen av kuponger då komme att utföras av riksbanken.

Beträffande därefter riksgäldskontorets transaktioner med utlandet vore att märka, att en icke obetydlig del av dessa redan för närvarande förmedlades genom riksbanken, och det syntes utskottet därför vara skäl att undersöka, huruvida icke till fördel för såväl riksgäldskontoret som riksbanken det förra verkets samtliga utländska affärer skulle kunna överflyttas på det senare.

I en vid fullmäktiges ovannämnda skrivelse fogad reservation hade även åtskilliga andra omständigheter berörts, vilka syntes vara av beskaffenhet att vid en dylik undersökning jämväl böra tagas under prövning, och borde därvid tillses, huruvida icke även andra områden av riksgäldskontorets verksamhet lämpligen skulle kunna begränsas genom vissa göromåls överflyttning till riksbanken eller andra verk.

Givet vore, att under sådana förhållanden utskottet icke för närvarande ansåge sig kunna tillstyrka några förändringar i riksgäldskontorets reglemente i enlighet med vad fullmäktige föreslagit, utan syntes förslag i ämnet böra föregås av en allsidig utredning på sätt här ovan angivits; och borde denna utredning anförtros åt fullmäktige efter samråd med statskontoret och fullmäktige i riksbanken.

Under hänvisning till vad sålunda blivit anfört finge utskottet an hålla, att fullmäktige ville verkställa utredning, huruvida och i vad mån en omläggning av arbetet inom riksgäldskontoret lämpligen borde äga rum samt därefter till nästkommande års bankoutskott inkomma med yttrande och förslag i ämnet.

Då emellertid numera förste deputeradens göromål otvivelaktigt ökats i väsentlig mån, hade det syntts lämpligt, att, i avvaktan på omförmälda utredning och intill dess beslut i frågan föreläge, någon ersättning utöver den nu utgående bereddes förste deputeraden och emotsåge utskottet med anledning härav från fullmäktige förslag till dylik tillfällig löneförbättring.

I anledning härav hava fullmäktige i skrivelse den 23 mars 1916 anfört, att då i varje fall någon minskning i förste deputeradens göromål icke kunde antagas inträda under nu ifrågavarande tid, förste deputeraden därunder borde erhålla ett arvode, som motsvarade det i fullmäktiges förslag ifrågasatta, och att sålunda ett tillfälligt tilläggsarvode av 7,000 kronor borde utgå för sagda tid.

Då det föreslagna beloppet måste anses skäligt i förhållande till de göromål, som numera åligga förste deputeraden, har utskottet ansett sig böra tillstyrka förslaget om ett tillfälligt tilläggsarvode åt förste deputeraden av 7,000 kronor för år räknat. Arvodet synes lämpligen böra utgå från och med månaden näst efter den, då riksdagen fattat beslut i ämnet. Beträffande tidpunkten, till vilken arvodet bör utgå, är avsett, att utredningen skulle föreläggas nästa års riksdag, och har utskottet därför ansett sig böra föreslå, att tilläggsarvodet beviljas, intill dess riksdagen fattat beslut angående en eventuell omläggning av arbetet inom riksgäldskontoret, dock längst för tiden till den 1 juni 1917.

Åberopande vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen må bevilja förste deputeraden i riksgäldskontoret från och med månaden näst efter den, då riksdagen fattat beslut i ämnet, ett till-

läggsarvode av sju tusen kronor för år räknat, att utgå intill dess riksdagen beslutat i anledning av eventuellt förslag rörande omläggning av arbetet inom riksgäldskontoret, dock längst för tiden till den 1 juni 1917.

Stockholm den 4 april 1916.

På bankoutskottets vägnar:

ERNST HEDENSTIERNA.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
av första kammaren: herrar *Hedenstierna*, *Neiglick*, *Ekman*, *Gustafsson*, *Wickman*,
friherre *Langenskiöld*, *Roos* och *Montgomery* samt
av andra kammaren: herrar friherre *Adelswärd*, *Vahlquist*, *Hellberg* i *Lycksele*,
Kristensson, *Jonsson* i *Gumboda*, *Edbom*, *Henrikson* och *Olsson* i *Berg*.

Reservation:

av herr *Kristensson*.